

νουν· είναι σαν τις άλλες τις Μεσαλίνας· θέλουν κά-
θε λεπτό νάλλαζουν κι από έναν, για να ξαπλώ-
νουνε φοβίμα τριγύρω τους, αίσθηματικὰ φοβίμα...
Ζούνε με τὴ μυρουδιά τοῦ φοβιμοῦ, μ' αὐτὴνε θρέ-
φονται... Ἡ ζωὴ τις στενοχωρεῖ, τις πνίγει...

Οἱ Παριανοὶ θὰ τραβοῦσαν τώρα τὴν τρίτη κα-
λάδα. Ο Στρατῆς κι ὁ Χρόνης σηκωθήκανε ἀπὸ τὴ
φυκιάδα. Φεγγάρι· δλόγιμο φώτιζε τὰ κρογιαλι με
τὰ θυμάρια τὰ φουντωτὰ καὶ με τοὺς τρατάρηδες
ποῦ τραβοῦσαν.

— Βρε Χρόνη !...

— Λέγε !

— Τόση ὥρα σαπίσαμε με τις φοβιοκουβέντες·
Πάμε νὰ ζήσουμε καὶ λίγο, δουλεύοντας.

— Πάμε !

Καὶ πήγανε κι αὐτοὶ κι ἀνκατωθήκανε με τὸ
τσουρμ, βοηθώντας στὸ τραβήγμα τοῦ σκοινιοῦ. Οἱ
Παριανοὶ ζωεροὶ κι δλόγαροι τραβοῦσανε ἰσόχρονα
τὸ σκοινὶ τῆς τράτας τραγουδώντας χαμηλόφωνα
καὶ γλυκά·

Τὴν ἀπιστίᾳ σου ὁ Γιαραμπῆς
ἀπὸ ψηλὰ τὴ βλέπει
κι ὅποιος γυναίκα πιστεψε
παλούκωμα τοῦ πρέπει.

— Χρόνη ! φώναξε ὁ Στρατῆς. Κλείσε, παρα-
καλῶ, κὺτὸ τὸ τραγοῦδι σὲ φάκελλο νὰν τὸ στείλου-
με ταχιά συστημένο τοῦ ἔρμου τοῦ Παύλου !

— Τόκλεισα !

Καὶ τραγουδῆσανε κι αὐτοὶ μαζί με τὸ τσουρμ·
Κι ὅποιος γυναίκα πιστεψε
παλούκωμα τοῦ πρέπει.

10. 9. 906.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΗΣ
ΦΥΛΑΚΗΣ ΤΟΥ Reading

(Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνὶ περασμένο φύλλο)

*Ἐξ βδομάδες ὁ φυλακισμένος περπατοῦσε στὴν
ἀδελή, με τὴ σταχτιὰ ξεθωριασμένη φρεσιὰ καὶ με
τὸ κασκέτο τοῦ κατάδικου στὸ κεφάλι. Ἡ περπατη-
σιὰ του φαινότανε λαφύρι καὶ ζωηρὴ, μὰ ποτὲ δὲν
εἶχα δῆ ἄθρωπο ν' ἀντρικύζη τόσο λαχταριστὰ τῆς
μέρας τὸ φῶς.

Ποτὲ δὲν εἶδα ἄθρωπο νὰ ρίχτη τόσο δυνατὴ μα-
τιὰ σ' ἀφτὴ τὴ μακρὴ γαλανὴ σκεπῆ, ποὺ οἱ φυλα-
κισμένοι τὴ λέν Οὐρανὸ καὶ σὲ κάθε σύγνεφο ποῦ-
σερνε στὸν οὐρανὸ θόλο τὰ ξέγκλεγα μαλλιά του.

Δὲ στριφογύριζε τὰ χέρια του, σὺν τοὺς ξεγρα-
μένους ποὺ πασκίζουν νὰ μακρύνουν τις ἐλπίδες
τους, ἀφτὸς ὁ καταραμένος ποὺ βρισκόταν στὸ κατόι
τῆς μάθρας ἀπελπισιὰς,

Δὲ στριφογύριζε τὰ χέρια του, οὔτε ἐκλαιγε, μὰ
οὔτε καὶ λυπότανε καν. Μόνο ρουφούσε τὸν ἀγέρα
σὰ νάδρισκε κεῖ μέσα κάποια γλύκα χωρὶς πόνο.
Μὲ δάανοιχτο τὸ στόμα ἔπινε τοῦ ἡλιοῦ τὸ φῶς σὰ
νὰ εἶτανε κραδί.

Οἱ ἄλλες βαδανισμένες ψυχὲς κ' ἐγὼ ποὺ περ-
πατοῦσαμε στὴν ἀλλή ἀδελή, ξεχνούσαμε τὸ φταίξιμό
μας, ἂν εἶταν μικρὸ ἢ μεγάλο, καὶ κοιτούσαμε με θλι-
βερὴ καὶ θαμπωμένη ματιὰ τὸν ἄθρωπο ποῦ πρεπε
νὰ κρεμαστῆ.

Παραξενεδόσουν ὅταν τὸν ἐδλεπες νὰ περνᾷ
με μιὰ περπατησιὰ τόσο λαφύρι καὶ ζωηρὴ κι ὅταν
τὸν ἐδλεπες ν' ἀντρικύζη τόσο λαχταριστὰ τῆς μέ-
ρας τὸ φῶς. Καὶ παραξενεδόσουν ἅμα στοχαζόσουν

πὼς ἀφτὸς ὁ ἄθρωπος εἶχε ἓνα τέτιο χρέος νὰ ξε-
πλερώσῃ.

Ποιανοῦ δὲν ἀναγάλασε ἡ καρδιά ὅταν τις ἀ-
νοιξιὰτικες μέρες εἶδε τὴ φυλλωσιὰ ποὺ ξεπεταεῖ τὸ
δρῦ ; Μὰ εἶναι ἐλευσιὴ ἢ δὴν τοῦ δεντροῦ τῆς
κρεμάλας καὶ τὴ ρίζα του δαγκώνουν ὄχιές. Ὅ,τι κι
ἂν εἶναι, πρασινισμένο ἢ ξεραμένο, ἓνας ἄθρωπος
πρέπει νὰ πεθάνῃ πριχοῦ γουρμάσῃ ὁ καρπὸς του.

*Ὁ κόσμος κι ἂν πασκίζη, δλες του οἱ προσπάθειες
ψηλὰ μὰ πολὺ ψηλὰ, ἀντικρύζου ν τὸ θρόνο τῆς
οὐράνιας χάρις. Μὰ ποιὸς θὰ ἤθελε νὰ βρεθῆ μ' ἓ-
να κανάβινο λαιμοδέτη ψηλὰ σὲ μιὰ σκαλωσιὰ καὶ
μέσα ἀπὸ τὸ πετραχειλὶ τοῦ φονιά νὰ ρίχτη τὴν τε-
λεφτατὰ του ματιὰ στὸ οὐρανὸ !

Εἶναι γλυκὸ νὰ χορέβῃ κανεὶς με τοῦ βιολιοῦ
τοὺς τόνους, ὅτα σοῦ ἀνοίξουν τὸ δρόμο ἢ ζωὴ κ'
ὁ ἔρωτας. Ὁραὸ κι ἀσύνηθο νὰ χορέβῃ κανεὶς με
ψάουτα καὶ λαγοῦτα. Μὰ δὲν εἶναι καθόλου γλυκὸ
νὰ στριφογυρίζῃ τὰ πόδια του, χορέβοντας στὸν
ἀέρα.

Μὲ περιέργα μάτια καὶ με τρελλὰς σκέψεις τὸν
κοιτούσαμε κάθε μέρα, καὶ βωτιόμαστε μέσα μας, μὴ
τυχὸν καὶ μεὶς τελειώσουμε με τὸν ἴδιον τρόπο,
γιατὶ κανένα δὲ μπορεῖ νὰ προμαντέψῃ ἴδια σὲ
ποιὰ κόκκινη Κόλαση ἢ τυφλὴν τοῦ ψυχῆ μπορεῖ νὰ
πλανηθῆ.

*Ἐπὶ τέλους ὁ πεθαμένος ἄθρωπος δὲν περπατοῦ-
σε πιά με τοὺς ὑπόδικους, κ' ἔμαθα πὼς εἶχε κα-
θίσῃ στὸ σκαμνὶ ποὺ κάθονται οἱ κατηγορούμενοι
καὶ πὼς ποτὲ πιά σ' ἀφτὸ τὸ χαριτωμένο κόσμῳ τοῦ
Κυρίου δὲ θὰ δεῖ τὸ πρόσωπό του.

Σὰ δυὸ καρᾶδια ποὺ παραδέρνουν στὴν ἀνεμο-
ζάλη βρεθήκαμε στὸ δρόμο μας, μὰ δὲν κάναμε κα-
νένα σινιάλο, δὲν εἶπαμε οὔτε μιὰ λέξη, δὲν εἶχα-
με καμιά λέξη νὰ ποῦμε, γιατί δὲ συναπαντηθή-
καμε στὴν ἀγια νύχτα μὰ στὴ ντροπιασμένη μέρα.

*Ἐνας τοῖχος τῆς φυλακῆς μᾶς τριγύριζε καὶ τοὺς
δυὸ, εἴμαστε δυὸ ἀπόκληροι ; ὁ κόσμος μᾶς εἶχε πε-
τάξῃ ἀπ' τὴν καρδιά του κι ὁ Θεὸς ἀπ' τις φροντι-
δες του καὶ τὰ σίδερα ποὺ παραμονέδουν τὴν ἀμαρ-
τία μᾶς εἶχαν πιάσῃ στὰ βρόχια τους.

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΓΛΑ

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ;

Φίλε «Νουμᾶ»,

Δὲν ξέρω, ἢ θὰ κἀνῆ ὁ Βασιλεὺς ἢ ὁ Διάδοχος
ἀφτὸ ποὺ προτείνει ὁ κ. Φραγκοῦδης, δηλ. ἀνά-
παιρητῆ ὁ πρῶτος καὶ νὰ γυρέψῃ ὁ Βος ἀναστο-
λὴ τοῦ Συντάγματος γιὰ τρία χρόνια γιὰ νὰ κυ-
βερνήσῃ με Κυβέρνηση δυχατορικὴ, καὶ νὰ ἔρθῃ
ὕστερις μιὰ Συνταχτικὴ Συνέλευση, νὰ κἀνῃ ἓνα
καινούργιο Σύνταγμα πὸ ἀρστηρὸ κτλ., μὰ κι
ἂν γίνουνε ἀφτὰ, καὶ τὰ παραδεχτῆ ὁ Λαὸς, πάλι
δὲ θὰ κάνουμε τίποτες, ἀφοῦ ὕστερις ἀπὸ τρία χρό-
νια θὰ ἔρθουνε οἱ ἴδιοι ἢ ἄλλοι νεώτεροι Ράλληδες
καὶ Λεβιδίδες νὰ κάνουνε τὸ νέο Σύνταγμα, ποὺ
θὰ εἶναι ἀπάνου κάτου σὺν ἐκεῖνο ποὺ ἔχουμε, καὶ
πάλι ἐπὶ ἔχεις Γιάννη ; Τί εἶχα πάντα.

*Ἐγὼ σὰ γιατρὸς θαρρῶ, πὼς τὸ γιατρικὸ θὰ
βρεθῆ σὰ βροῦμε τὴν ἀρρώστια, καὶ ἡ ἀρρώστια μας
δὲν εἶναι οὔτε κἀνὸ τὸ Σύνταγμα, οὔτε ἀπὸ τὴν
ἀγάπη τοῦ Λαοῦ στὰ παχιά τὰ λόγια ἢ στὰ πρό-
σωπα τοῦ χωριοῦ του, οὔτε ἀπὸ τὴ δράση τῆς Βα-

σιλείας. Ἡ ἀρρώστια μας προέρχεται ἀπὸ τὸ με-
γάλο πολιτικὸ λάθος ποὺ κάναμε, γιὰ νὰ χωριστοῦ-
με ἀπὸ τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖο, ποὺ εἶτανε ἡ τρίτη
Δύναμη τῆς μεγάλης καὶ ἐνδοξῆς Βυζαντινῆς Ἀ-
φτοκρατορίας μας κ' ἡ μονάχη στὸν καιρὸ τῆς
σκληραίας, καὶ γιὰ νὰ περιοριστοῦμε σ' ἓνα μονάχη
παράδειγμα ἄς θυμηθοῦμε τὸν Πατριάρχη Στέργιο
καὶ τὸν πύτροπον τοῦ ἀνήλικου γιοῦ τοῦ Ἀφτοκρά-
τορα Ἡράκλειου Μάγιστρον Βῶκον ποὺ στὸν καιρὸ
ποῦ ἔλειπεν ὁ Ἀφτοκράτορας στὴ μεγάλη ἐστρα-
τεία τῆς Περσίας ἐφτὰ χρονάκια κατορθώσανε καὶ
παράδες νὰ τοὺς στείλουνε καὶ στρατιῶτες, καὶ τὴν
Πόλη νὰ προφυλάξουνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐχτροὺς
μας. Οἱ φιλελέφτεροι κομπογιαννίτες τῆς λήφτερης
Ἑλλάδας περιορίσανε τὸν κληρὸ μας στὰ θρησκε-
στικὰ του καθήκοντα, γιατί θαρρέψανε πὼς οἱ Δε-
σποτάδες καὶ παπᾶδες μας εἶναι ξένοι γιὰ τὸ ἔθνος,
ἐνῶ τὸ ἐνάντιο εἶναι ἀπὸ τὴ σαρκα του κ' ἀπὸ τὰ
κόκκαλά του (σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς του καὶ ὀστοῦν ἐκ
τῶν ὀστέων του), καὶ γιαφτὸ πάντα εἶτανε καὶ εἶναι,
με τὸ Λαὸ, καὶ χαιρουνται καὶ λυπιῦνται καὶ πα-
θαίνουνε μαζί ; μ' ἀφτὸν καὶ στὴ μεγάλη Ἐπανά-
σταση καὶ στὸ Κρητικὸ καὶ τώρα στὸ Μακεδονικὸ
καὶ εἰς κάθε Ἐθνικὸ ζήτημα, ἄς εἶναι καὶ ἀγραμ-
ματοὶ. Ἐχουμε καρδιά Ἑλληνικὴ, κ' ἀφτὸ τοὺς
φτάνει νὰ εἶναι μαζί μας, καὶ στίς χαρὲς μας καὶ
στίς λύπες μας καὶ στίς ἐπιτυχίες μας καὶ στίς δυ-
στυχίες μας, καθὼς εἶναι κιόλας.

*Ἐχοντας τέτια μεγάλη δύναμη ἠθικὴ, πολιτικὴ
καὶ θρησκευτικὴ τὴν περιορίσαμε τόσο τολύ, ὥστε
καὶ ὁ μικρότερος ὑπάλληλος τῆς Κεντρικῆς Κυβέρ-
νησης νὰ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ Δεσπότη του
κ' ἡ χειροτονία του νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Βουλευ-
τῆ, καθὼς καὶ τοῦ Πιπᾶ ἀπὸ τὸν κομματάρχη
τῆς ἐπαρχίας του. Μὰ νὰ κ' ἡ προκοπὴ μας. Δὲ
μπορεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδας νὰ κυβερνήσῃ
καλὰ καλὰ οὔτε τὰ μοναστήρια οὔτε τις Ἐκκλησίες
ἐνῶ στὴν Τουρκία τὸ Οἶκουμ. Πατριαρχεῖο κυβερνάει
Θρησκευτικῶς καὶ Ἐκπαιδευτικῶς οὔλο τὸ ἔθνος,
ποὺ εἶναι θαρρῶ πολὺ πὸ ἠθικὸ καὶ γραμματισμένο
καὶ προοδεμένο ἀπὸ τὸ λήφτερο Βασίλειο, κ' ἄς
ἔχῃ ἀπάνου του τὴν Τουρκικὴ Κυβέρνηση ποὺ δὲν
τὴν κρίνει νὰ κἀνῃ ὅ,τι ξέρει κ' ὅ,τι θέλει.

Λοιπὸ κατὰ τὴ γνώμη μου πρέπει νὰ ξανακολ-
λήσουμε στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, γιὰ νὰ μᾶς
στέλῃ ἐκεῖνο, ἂν ἔχῃ ὄλους τοὺς Δεσποτάδες μας,
ἀλλὰ τοῦλάχιστο τὸν Ἐξάρχο πάσης Ἑλλάδας
«Μητροπολίτη Ἀθηνῶν» καὶ νὰ εἶναι με τὴν Ἱερὰ
Σύνοδο καὶ τὸ Ἐθνικὸ Μιχτὸ Συμβούλιο ὁ Ἄρειος
Πάγος τῶν θρησκευτικῶν μας διαφορῶν. Τὰ θρη-
σκευτικὰ καὶ Σκολιακὰ πράμματα τῆς Ἑλλάδας
νὰ διοικᾶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδας, ποὺ νὰ
γίνεται καθὼς ἡ τοῦ Οἶκ. Πατριαρχεῖου, με τὸ Ἐ-
θνικὸ Συμβούλιο ποὺ νὰ ἐκλέγεται ὅπως κ' εἰς τὸ
Ρωμαϊκὸ τῆς Τουρκίας καὶ με τοὺς Δεσποτάδες καὶ
ἐθνικὰ Συμβούλια ἢ Δημογεροντίες στίς ἐπαρχίες
κτλ. Ἐτσι ἀφαιρώντας ἀπὸ τὴ Συναλλαγὴ τις
Ἐκκλ. καὶ Ἐκπαιδευτικὲς ὑπόθεσεις κάνουμε μιὰ
ἄλλη πολιτῆθρησκευτικὴ Δύναμη, ποὺ θᾶναι καὶ με-
σοανεξάρτητη, γιατί ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ νὰ μὴν ἔχῃ
τὸ δικαίωμα ἀνακατωθῆ στίς δουλιές τῆς ἀλλᾶ μο-
νάχα τὸ καθῆκο νὰ ἐκτελῆ τις ἀποφασές τῆς. Μο-
νάχα ἢ Βασιλεία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνη-
σηκυρίας, δηλ. ν' ἀρνηθῆ τὴν ὑπογραφή τῆς σὲ ἀπό-
φασες ποὺ θαρρεῖ βλαβερὲς γιὰ τὸ ἔθνος.

*Ἐτσι σχηματίζεται ἡ τρίτη Δύναμη ἀπὸ τοὺς
Κληρικὸς κ' τοὺς Λογάδας τοῦ ἔθνου, ποὺ θὰ